

HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen:

Kvindens Ligeberettigelse
med Manden.

Fredssagen:

Krigs Forebyggelse
ved Voldgift.

Arbejdersagen:

Lige Ret og Adgang for
alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. II.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge.

Kjøbenhavn, den 15. Decbr. 1888.

I. Aargang.

Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

Nye Stater.

Af Carl Simonsen.

Det nuværende Samfund hviler hovedsagelig paa Skotten **Adam Smith's** Konkurrence-Princip, men dette Samfund har i den moderne Tid ikke synderlig mange Beundrere, ikke overdrevent mange.

Samfundet hviler paa Egoisme, og af den Grund holder Alverdens Egoister fast paa de gamle Former.

Man er vel enig om, at ædel Kappestrid, en Slags blandet Konkurrence, har en opdragende Betydning for et Folk. Kunsthaandværket i vore Dage er Beviset derfor. Men er Smith's Løsen vort: Jo galere jo bedre: jo billigere jo bedre —, da maa vi bryde Staven over Principet, fordi vi da komme ind paa en Basis, der kan betegnes ved et *Time is money*, paa godt dansk »Tid er Penge.«

Og naar Tid er Penge, hvad er saa Menneskekjærlighed?

I vor Tid fører Egoismen Septret. Og hvorledes gaar det: Konkurrencen er bleven en Verdens Centrifuge, der i stor Skynding laver Millionærer og Mængder af Fattige.

Men nu træder vi radikale Mennesker, Mænd som Kvinder, op mod den gamle *Adam*: Vi protesterer! Vi vil ikke males til Mel paa hans Pengekværne. Vi træder op i mod al den Ophobning af Egoisme: o: Kapitaler. Vi vil noget ganske andet, nemlig en jævn Fordeling af Formuen ved menneskekjærlige Hænder.

Men der raabes, »Idealister« efter os, hvis man da ikke raaber noget, der skurrer værre i Godtfolks Øre.

Dog, er vi Idealister?

Snarere er vi vel den fornuftigste Del af hele Menneskeheden. For hvad er det, vi vil?

Vi vil dele det Arbejde, Samfundet har, og vi vil dele Udbyttet af dette Arbejde, som vi har gjort i Fællesskab og god Forstaaelse.

Er dette ikke fornuftigt?

Vi vil arbejde i Fred og Ro, og sløjfe alle Forter og Fæstninger, og kaste alle Vaaben i Hob, eller lave dem om til Plove og Harver — hvis det da kan betale sig.

Er det ikke ogsaa fornuftigt?

Dernæst vil vi indføre en billig Statsadministration uden overflødigt Paahæng.

Er det ikke ogsaa fornuftigt?

Fremdeles vil vi anvende de Summer, vi derved opsparer, til Lindring af de Syges Lidelser, til at forskønne vore gode Gamles sidste Dage, til at opdrage vore Børn til ædle og fornuftige Statsborgere og Statsborgerinder.

Men er da alt dette ikke baade klogt, sundt og godt?

Og sluttelig siger vi: *Da der blandt Kvinder saavel som blandt Mænd vil kunne opdrages lige dygtige Personligheder til at bære Statens Byrder, og føre dennes Ledelse, hvad er da rimeligere, end at hun lige saa godt som Manden bliver Medlem i Vel-færdsraadet for Landets Stats- og Kommunesager.*

Er dette ikke ogsaa rigtigt? Jo, men Landets Jeronimusser siger Nej, og bliver ved at sige Nej.

Derved gaar vi dog ikke af Vejen med vore Krav; vore Ideer maa bæres frem, til de naar fra Drømmens Verden og over i Virkelighedens.

Men der er noget Arbejde at gøre.

Alle de gamle Stater maa afløses, alle disse